Parfumuri si culori (21)

1271. Într-o lucrare foarte putin cunoscutã, „Morala si Dogma”, de masonul englez Albert Pike, gãsesc o sintezã a celor mai importante repere si simboluri ale cifrei pithagoreice 7: „Sapte a fost numãrul sacru prin excelentã. Au existat sapte planete si sapte sfere guvernate de sapte arhangheli. În curcubeu erau sapte culori, iar divinitatea fenicianã se numea Heptakis, sau zeul celor sapte raze; sapte zile într-o sãptãmînã; sapte adunat cu cinci ne dã numãrul lunilor (din an), triburilor (lui Israel) si apostolilor (lui Christos). Zaharia a vãzut un sfesnic de aur cu sapte candele, cu sapte brate pentru candele, si cîte un mãslin de fiecare parte a lui. Cãci el spune: «Cei sapte ochi ai Domnului se vor bucura si vor vedea cumpãna în mîna lui Zorobabel». Sf. Ioan, în Apocalipsã, scrie sapte epistole, pe care le adreseazã celor sapte biserici. În cele sapte epistole sînt mentionate douãsprezece promisiuni. Ceea ce spune despre cele sapte biserici, fie cuvinte de laudã, fie cuvinte de mustrare, se încheie cu numãrul trei. Propozitia care se repetã, «cine are urechi de auzit», etc., are zece cuvinte. Zece este despãrtit în trei si sapte, iar sapte, despãrtit în trei si patru; cele sapte epistole sînt despãrtite la fel. În pecetile, trîmbitele si lãmpile din viziunea sa simbolicã, sapte este de asemenea despãrtit în patru si trei. Cel care îsi trimite mesajul la Efes «tine sapte sfesnice de aur». În sase zile (sau epoci) Dumnezeu a creat universul, si S-a odihnit în cea de-a saptea zi. Dintre dobitoacele curate, Noe a fost sfãtuit sã ia cîte sapte în arcã, iar dintre pãsãri tot cîte sapte, fiindcã potopul urma sã înceapã peste sapte zile. În cea de a saptesprezecea zi a lunii, ploaia a început, iar în cea de-a saptesprezecea zi a celei de-a saptea luni, arca a ajuns pe Muntele Ararat. Cînd porumbelul s-a întors, Noe a asteptat sapte zile înainte de a-l trimite din nou, si alte sapte zile dupã ce porumbelul s-a întors cu o frunzã de mãslin în cioc. Enoh a fost cel de-al saptelea patriarh (în acest numãr fiind inclus si Adam) iar Lamech a trãit exact 777 de ani. Au existat sapte candele în marele sfesnic al Tabernacolului si al templului, care reprezentau cele sapte planete. De sapte ori Moise a stropit altarul cu untdelemn de mir. Zilele de consacrare pentru Aaron si fiii sãi au fost sapte la numãr. O femeie era necuratã sapte zile dupã nasterea copilului. Un om atins de leprã era închis sapte zile; de sapte ori leprosul era stropit cu sîngele unei pãsãri tãiate si, dupã aceea, el trebuia sã rãmînã sapte zile afarã din cortul sãu. De sapte ori, în procesul de curãtire a leprei, preotul urma sã stropeascã leprosul cu untdelemn sfintit, si de sapte ori sã stropeascã o casã, care trebuia purificatã, cu sîngele unei pãsãri sacrificate. De sapte ori era stropit jiltul principal al templului cu sîngele unui bou sacrificat, si de sapte ori altarul. Cel de-al saptelea an era un Sabat al odihnei, si la sfîrsitul celor sapte ori sapte ani urma marele an al Jubileului. Timp de sapte zile, oamenii mîncau pîine nedospitã în luna Abib. Sapte sãptãmîni erau numãrate de cînd începea seceratul grîului. Sãrbãtoarea Tabernacolelor dura sapte zile. Israelitii au fost în mîinile lui Madian sapte ani înainte de a fi eliberati de Ghedeon. Boul sacrificat de el avea sapte ani. Samson i-a spus Dalilei sã-l lege cu sapte funii noi de rãchitã, neuscate încã; ea a împletit sapte suvite din capul lui, si dupã aceea i l-a tãiat. Balaam i-a spus lui Barak sã ridice, pentru el, sapte altare. Iacov a slujit sapte ani pentru Lea, si alti sapte pentru Rahela. Iov avea sapte bãieti si trei fiice; aici apare numãrul perfect zece. De asemenea, el avea sapte mii de oi si trei mii de cãmile. Prietenii lui stãteau cu el sapte zile si sapte nopti. Prietenilor sãi li s-a poruncit sã sacrifice sapte vitei si sapte berbeci; si din nou, la urmã, a mai avut sapte bãieti si trei fete, si de douã ori sapte mii de oi, si a trãit o sutã patruzeci de ani, sau de douã ori sapte ori zece ani. Faraonul a vãzut în vis sapte vaci grase si sapte vaci slabe, sapte spice pline si frumoase, si sapte spice goale, uscate – adicã sapte ani de recoltã îmbelsugatã si sapte ani de foamete. Ierihonul a cãzut cînd sapte preoti, cu sapte trîmbite, au înconjurat cetatea timp de sapte zile la rînd, o datã în fiecare zi, timp de sase zile, si de sapte ori în cea de-a saptea zi. «Cei sapte ochi ai Domnului», spune Zaharia, «cutreierã tot pãmîntul». Sapte ani i-au trebuit lui Solomon ca sã construiascã

Templul. În Apocalipsã sapte îngeri revarsã sapte urgii din sapte potire ale mîniei lui Dumnezeu. Fiara de culoare stacojie pe care stãtea femeia în pustiu are sapte capete si zece coarne. Si tot asa avea si fiara care s-a ridicat din mare. Sapte tunete si-au fãcut auzite glasurile. Sapte îngeri au sunat din trîmbite. Sapte candele de foc, cele sapte duhuri ale lui Dumnezeu, ardeau înaintea tronului, si mielul care era ucis avea sapte coarne si sapte ochi".
1272. Cum lucreazã Dumnezeu! În anul 1687, pe cînd dirija un Te Deum oficiat ca Ludovic al XIV-lea sã-si revinã dintr-o boalã grea, italianul, din Florenta, Jean-Baptiste Lully (naturalizat francez) se rãneste accidental si, culmea, moare! Regele avea sã-i supravietuiascã 28 de ani.
1273. Cele mai frumoase versuri din folclorul românesc sînt douã distihuri:
„Fecioara Maria
Naste pe Mesia".
Si:
„Dragostea mea pentru tine
Arde macii din coline".

1274. Oamenii cu nume de botez asemãnãtoare au destine asemãnãtoare.

1275. Cei care n-au nici un talent pretind cã sînt buni organizatori.

1276. Cea mai mare artã a unui sef este sã conducã si sã pacifice niste oameni care, fãrã el, s-ar sfîsia între ei.

1277. Pe ultimul soldat de ocupatie si pe ultimul agent bãstinas al unei Puteri strãine, în tara mea, eu am sã-i duc, cu flori, la Aeroport.

1278. „Cine vrea sã fie vierme, sã nu se mire cã va fi strivit." (Immanuel Kant)

1279. Eugen Ionescu despre dubla alienare a omului în capitalism, criticatã de Karl Marx: „O sã murim cu totii, asta-i singura alienare serioasã".

1280. Cea mai cunoscutã victimã a invadãrii Cehoslovaciei, în august 1968, a fost un român: Jan Palach. Acest student, care si-a dat foc, era frate de sînge de-al nostru, avînd în vedere cã în limba cehã Palach înseamnã Valah.

1281. „Napoleon este Spiritul Absolut cãlare." (Hegel)

1282. Unii copii mostenesc ce-a fost mai bun în pãrintii lor – altii mostenesc ce-a fost mai rãu. Prima familie stã sub semnul lui Dumnezeu – a doua, sub semnul lui Satana.

1283. „Giotto a stiut sã traducã arta picturii din greacã în latinã." (Cennino Cennini)

1284. Dante îsi numea patria (Florenta), care l-a exilat, „viperã".

1285. La vîrsta de 21 de ani, Shakespeare devine tatãl a doi gemeni.

1286. Isus a vãzut, vreodatã, zãpadã?

1287. „Între doi draci, îl aleg pe cel care doreste pacea." (Jonathan Swift)

1288. În 1645, în Franta trãia o femeie, pe nume Anne Cauchie, în vîrstã de 150 de ani! Carevasãzicã, era nãscutã pe la 1495.

1289. Pe bustul lui Buffon scria: „Dumnezeu, om, naturã – pe toate le-a explicat”.

1290. „Bun la orice pentru altii, bun la nimic pentru mine; ãsta-s eu.” (Chateaubriand)

1291. În vremuri de decadentã, justitia demascã, nu judecã.

1292. Dumnezeu le-a creat pe animale înainte de a-l crea pe om. Vreti o dovadã? La nasterea lui Isus, în ieslea din Bethleem, animalele erau deja acolo.

1293. Un adevãrat bãrbat nu tine minte laudele, ci numai jignirile.

1294. Cei care se sinucid vor, în primul rînd, sã scape de ei însisi.

1295. „Natura a nãscocit cele mai pocite mutre.” (Shakespeare)

1296. „O lume ca nelumea este posibilã…” (Eminescu)

1297. Accept sã fiu contrazis, dar nu-mi place sã mi se facã observatie.

1298. Presa este „gunoiul de dimineatã”, de care scap în cel mult 30 de minute…

1299. Napoleon, pe Insula Sfînta Elena, cu putin înainte de moarte: „Nu mai e ulei în lampã”…

1300. În viata de toate zilele, cele mai surprinzãtoare actiuni vin din partea acelor oameni care nu trebuiau sã se nascã, sau au avut moarte clinicã în copilãrie, asa cã ei nu intrã în nici un calcul, dislocã, parcã fac parte din alt film.

1301. Pastele fãinoase au fost aduse din China, în Italia, de Marco Polo, în urmã cu 700 de ani.

1302. Expresia „mãrul discordiei” ne vine tot din Biblie. Si de la Adam, dar si de la Asaf, care, în Psalmul 80, Îi spune lui Dumnezeu: „Ne faci sã fim mãrul de ceartã al vecinilor nostri si vrãjmasii nostri rîd de noi între ei”.

1303. America a început sã-L elimine pe Isus de peste tot. Si de pe felicitãrile de Crãciun si de Paste, si de pe monumente, si din emisiunile de radio si televiziune. Asa se apropie si se justificã ziua bãtãii lui Dumnezeu, care va veni „ca un hot, noaptea”…

1304. În Taiwan trãiesc niste oameni cu aspect de europeni, care se numesc între ei „geti”. Mai mult ca sigur cã strãmosii lor au venit din Dacia, dar cînd anume?

1305. Arta culinarã chinezã, care te face sã mãnînci si betigasele din bolul cu orez, tine seama de 5 gusturi fundamentale: dulce, acru, amar, sãrat, iute.

1306. Nichita Stãnescu îmi povestea cum, la un festival de poezie desfãsurat în Iugoslavia, l-a pãlmuit pe Evghenii Evtusenko. „A jignit poezia românã, bãtrîne – mi-a explicat el. A spus

cã-i minorã. Eu i-am rãspuns cã Bacovia al nostru e mai mare decît toti poetii rusi la un loc. Dupã care i-am tras si douã palme. A iesit un imens scandal între delegatiile noastre. Pînã la urmã, ne-au împãcat Brejnev si Ceausescu: eu l-am tradus pe Evtusenko în românește si el m-a tradus pe mine în ruseste".

1307. Întrebat de alegãtori cum de a ajuns prim-ministru, Nicolae Iorga a rãspuns: „Pur si simplu mi-a venit rîndul".

1308. Cînd eram copil, în fiecare zi, pe la prînz, la radio se difuza un Concert de muzicã grea. Era muzicã grea, pesemne, în comparatie cu muzica usoarã. Dar, psihologic vorbind, un asemenea anunt îi speria si îi îndepãrta pe oameni, care si asa aveau viata grea si nu le mai ardea si de muzicã grea.
(va urma)

Parfumuri si culori (22)

1309. Încã un cuvînt puternic, care ne parvine direct din Roma anticã: cementum, adicã ciment, obtinut de romani prin combinarea betonului etrusc cu cenusa vulcanicã a Vezuviului. Asa se explicã rezistenta magnificã, de aproape 2.000 de ani, a Colosseumului si a Pantheonului.

1310. Un ceas de somn dupã-amiazã face cît un ceas de aur.

1311. „Fiecare artã cunoaste douã abateri de la drum: vulgaritatea si artificialitatea." (Lev Tolstoi)

1312. Marea Enciclopedie, apãrutã între 1751 si 1752, sub îngrijirea lui Diderot, avea 28 de volume. Dupã Biblie, Enciclopedia aceea e tipãritura care a revolutionat cel mai mult civilizatia umanã.

1313. „Tratatul despre sublim" e scris de oratorul grec Longin, care moare la 60 de ani (213-273 d.Chr.).

1314. Pamfil Seicaru îi face lui N.D. Cocea un portret zdrobitor în „apã tare". Ba îl mai divulgã si cã a fost homosexual. Am gãsit în „Scrieri din exil" aceastã caracterizare cu totul memorabilã: „O întîmplare tragicã a dezlãntuit primul scandal pederast în Bucuresti. În locuinta lui din Strada Zorilor, într-o dimineatã de aprilie, Alexandru Davila a fost lovit cu un pumnal în crestetul capului de valetul lui, Jean Dimitriu. Mobilul crimei? Gelozia. Pentru a ne imagina pe Al. Davila, ar trebui sã recitim Satiricon al lui Petronius, în care redã atmosfera de rafinament decadent al Romei, din epoca lui Nero. Apartinînd celor mai vechi familii – mama lui Davila era sora fratilor Golescu – de o rarã distinctie, unind o scãpãrãtoare inteligentã cu o frumusete virilã, autorul lui Vlaicu-Vodã era, ca si Petronius, un arbitru al elegantei. Înnoitor al teatrului în România, Al. Davila era cunoscut si ca unul din irezistibilii cuceritori ai femeilor. Seducãtor, cu un aer seniorial, fermecãtor în conversatie, el domina saloanele Bucurestilor. Atentatul neizbutit deschidea tragic portile intimitãtii, prezentînd un aspect nebãnuit al prestigiosului om de lume: practica pederastia. Omul care avusese

cele mai numeroase aventuri, care avusese amante aproape toate actritele, se dovedea cã-si extinsese curiozitatea sexualã si asupra bãrbatilor. Adus în fata judecãtorului de instructie, valetul Jean Dimitriu a fãcut unele mãrturisiri pe care judecãtorul le-a luat ca punct de plecare pentru a stabili, cu exactitate, numele celor care frecventau casa din Strada Zorilor si, evident, participau la practicile descrise în Satiricon. Cîteva nume de tineri, Dendrino, Jean Vlãdoianu din Ministerul de Externe (în 1914 pederastia nu cucerise Ministerul de Externe pentru a se putea constitui în «Mafia») si în afarã de altii, necunoscuti, figura si N.D. Cocea. Prezenta lui în casa din Strada Zorilor a fost o surprindere: nimeni nu i-a bãnuit acest viciu. Scandalul nu ar fi luat proportii si nici nu ar fi primit o vastã publicitate, deoarece ziarele din simpatie pentru Al. Davila, în reportajele publicate, n-au pus în evidentã mobilul crimei, dacã un reporter, C. Tisescu, nu ar fi început publicarea unei reviste, Cartea neagrã, în care a apãrut, cu bogãtie de amãnunte, tot ce se petrecuse în casã la Al. Davila. Grefierul de la cabinetul de instructie unde se cerceta crima lui Jean Dimitriu a furnizat reporterului C. Tisescu toate amãnuntele dupã depozitiile aflate la dosar. Cartea neagrã a înregistrat un mare succes: era pentru prima oarã cînd se vorbea în România de pederastie. Este curios, dar fanariotii care au adus atîtea pãcãtosenii din Constantinopol, n-au adus nãravul Sodomiei. Paharnicul Sion, gurã slobodã, în Arhondologia Moldovei (care trebuie socotit ca primul pamflet apãrut în limba românească) nu pomeneste de acest nãrav, desi încarcã pe fanarioti cu toate pãcatele. În Bucuresti fusese un singur pederast notoriu, Vãcãrescu, fratele Elenei Vãcãrescu, autor al cronicilor mondene din L'Indépendance Roumaine, pe care le semna Claymoor. O epigramã, Dilema lui Claymoor, a lui Cincinat Pavelescu, a circulat cîteva decenii. Era firesc, datoritã ineditului, ca revelatiile din Cartea neagrã sã provoace o mare curiozitate. Ca si cînd nu ar fi fost suficient, la procesul valetului asasin, N.D. Cocea, chemat ca martor, a tinut sã accentueze provocarea. Întrebat dacã recunoaste ca adevãrate declaratiile lui Jean Dimitriu, el, în loc sã nege, a gãsit acest rãspuns ca fiind cel mai potrivit: «Nici un articol din codul penal nu mã împiedicã sã dau sezutului meu folosirea care-mi place». A fost o provocare de prisos, menitã sã-i dãuneze. N.D. Cocea era încîntat cã putuse scandaliza pe burghezi. Izbucnirea primului rãzboi mondial a acoperit scandalul. Faptele diverse îsi pierdeau senzationalul, pe prima paginã a ziarelor se citeau telegramele externe ale agentiilor Havas, Reuter, Wolfburo, agentii care îsi disputau spatiul, cãutînd sã acapareze ziarele cele mai arãtoase. «Satiriconul» din Strada Zorilor a fost repede uitat. Politica Frantei începuse, încã din 1913, sã fie din ce în ce mai activã în România. În 1913, actiunea României în Bulgaria, combãtutã de Viena si Berlin, a fost sprijinitã de Franta. W. Norton Fullerton, în Les grands problémes de la politique mondiale (Problems of Powers), atribuie actiunea militarã a României lui Delcassé si lui Blondel, ministrul Frantei la Bucuresti. Guvernul Brãtianu declarînd neutralitatea României, de fapt o desprindere din alianta cu Germania, propaganda francezã, cum era si firesc, s-a intensificat spre a determina intrarea noastrã în rãzboi contra Puterilor Centrale. N.D. Cocea, cunoscut pentru simpatia lui fatã de Franta, a fost unul dintre cei recrutati pentru propaganda antigermanã. I s-a înlesnit cumpãrarea unei tipografii moderne, pe care a instalat-o în pasagiul Imobiliara. O serie de traduceri, elegant tipãrite, au apãrut pe piatã. Prima a fost Thaïs, de Anatole France, tradusã admirabil de chiar Cocea. Apoi Belgia martirã, de Verhaeren, în traducerea lui Nichifor Crainic, Afrodita, de Pierre Louis, tradusã de Cocea. Cu multã iscusintã a propagandei, N.D. Cocea alterna cãrtile de purã literaturã cu cãrtile de propagandã antigermanã. Facla a reapãrut ca revistã politicã, violent antigermanã. Aceastã activitate nu putea sã lase indiferentã legatia germanã si cel ales sã combatã pe N.D. Cocea a fost Tudor Arghezi, care a scos revista progermanã Cronica. Rãfuiala era fatalã; Tudor Arghezi îi cãuta rîcã, N.D. Cocea însã

voia sã evite o polemicã, dar aceastã rezervã a fost apreciatã de Arghezi ca un semn de teamã si articolul de atac a apãrut. Polemica a coborît toate treptele trivialitãtii, mamã, surori, nimeni si nimic nu a fost menajat; talentul nu mai servea pentru a da o cît de sumarã tinutã cuvintelor alese cît mai crude în brutala lor vulgaritate. O respingãtoare bãlãcealã în haznalele intimitãtii descoperite în plinã zi, si fãrã sã aibã, cel putin, scuza – penibilã – a unor convingeri, care se înfrunta cu o neînduplecatã urã; un simplu dialog de chivute pe un maidan. Acest spectacol a dãunat si lui Arghezi, si lui Cocea. Controversa pentru care scoteau revistele: alãturi de Franta sau alãturi de Germania nu mai exista, paginile serveau la o simplã întrecere în zvîrlirea cãldãrilor cu lãturi. În 1917, N.D. Cocea, cu sprijinul financiar al guvernului Brãtianu, a scos la Petrograd ziarul «L'Entente». De la primele numere a înregistrat un real succes, clasîndu-se ca ziarul de cea mai mare autoritate în probleme externe. Încã o datã N.D. Cocea îsi manifesta însusirile de gazetar. Dar, ca de obicei, el a fost propriul lui vrãjmas. În timpul guvernului Kerenski, cochetase cu bolsevicii. În 1913, la Bucuresti, cunoscuse pe Leon Trotki, în casã la Rakovski. Viitorul agitator si lider al revolutiei din octombrie era în 1913 trimis corespondent de rãzboi al ziarului Neue Freie Presse din Viena si, în trecere spre Sofia, a stat cîteva zile la Bucuresti, unde a luat contact cu socialistii români. La Petrograd, N.D. Cocea nu a putut rezista ispitei de a conspira contra propriilor lui interese. Sub guvernul Kerenski, care sustinea continuarea luptei alãturi de aliati, N.D. Cocea strecura articole favorabile bolsevicilor, din aceeasi perversã plãcere de a provoca. Mereu jiletca visinie la premiera lui Hernani. În octombrie, bolsevicii au luat puterea. Un singur om stia ce urmãrea, Lenin, restul era o revãrsare tumultuoasã a noroaielor unei societãti în prãbusire, sub potopul unei revolutii care nu întîmpina nici o rezistentã. Cocea mi-a povestit faimoasa sedintã a delegatilor sovietelor de soldati, mateloti si muncitori. Lenin citea cu o voce monotonã, de tîrcovnic, decretele prin care se instaura dictatura rosie, iar zisa Constituantã oferea spectacolul unei vaste sãli de asteptare într-o garã: majoritatea delegatilor dormeau, iar cei treji mîncau tacticos seminte de dovleac, strigînd în rãstimpuri, la întîmplare: aprobat. Aceasta a fost prima Constituantã bolsevicã. Între primele mãsuri ale noului guvern a fost suprimarea ziarului L'Entente si confiscarea tipografiei pe care o cumpãrase N.D. Cocea. (…) O trãsãturã a caracterului lui: nu purta ranchiune, nu-si învenina sufletul cu amintirea întîmplãrilor neplãcute. Practica o filosofie hedonistã, adicã neobosit cãutãtor al plãcerii, evitînd tot ce i-ar fi pricinuit o turburare a bucuriei de a trãi. Si ce poate fi mai chinuitor decît o amintire neplãcutã, ghimpe înfipt în inimã, pe care sã nu-l poti scoate! Uita cu o exceptionalã usurintã si nu lua nimic în tragic. În tinerete – era în ultimul an la liceul din Buzãu – cucerise gratiile unei femei frumoase, nevasta unui bãcan, Tunaru. Sotul ultragiat l-a prins în flagrant delict, si-a pãstrat femeia, dar l-a snopit în bãtaie pe junele Don Juan. O lunã bietul Cocea a fost între viatã si moarte. Afacerea a provocat un mare scandal în mica urbe si ani de zile s-a vorbit de aceastã întîmplare. Odatã, evocînd amintirile din Buzãu, N.D. Cocea mi-a povestit, cu o spumoasã vervã, întîmplarea. «Al dracului bãcan, m-a bãtut cu un salam. Bine cã n-au aflat cei de la Sigurantã sistemul, cã l-ar adopta imediat». Retinuse partea comicã a aventurii. Mi-a vorbit de doamna Tunaru, de exaltanta ei senzualitate, nici un cuvînt de urã contra sotului brutal. Loviturile cu salamul deveniserã, multumitã alchimiei memoriei lui privilegiate, simple motive comice. Luneca la suprafata vietii, nu lãsa sã se adînceascã în el nimic din ceea ce i-ar fi putut tulbura imensa voluptate de a trãi. Am scos «Chemarea». Redactia era formatã din elemente tinere: Cezar Petrescu, Ion Vinea, Adrian Maniu, Eugen Filotti, Ion Marin Sadoveanu. Era la sfîrsitul lui martie 1919. Peste putintã ca N.D. Cocea sã suporte succesul obtinut de «Chemarea», demonul din el nu-si afla astîmpãr si îl zgîndãrea sã invente ceva ca sã taie aripile succesului. Pregãteam numãrul de Paste,

fiecare ne-am întrecut sã îmbrãcãm articolele într-o sãrbãtoreascã hainã literarã; numãrul a apãrut ca o dementã provocare. N.D. Cocea scrisese un articol frumos, inspirat, liric, uman. Dar... desenul obicinuit, Învierea Domnului, avea în locul lui Isus pe Leon Trotki. Era fericit cã gãsise mijlocul sã scandalizeze pe burghezi. Colaborarea lui Cezar Petrescu si a mea a încetat imediat. Nici ceilalti n-au întîrziat sã facã acelasi gest. Cu ocazia alegerilor din 1919, N.D. Cocea se decide sã prezinte o listã la Camerã si Senat în Capitalã. Cînd mi-a propus sã candidez, asigurîndu-mã de succesul listei care avea în frunte pe doctorul N. Lupu la Camerã si C. Costa-Foru la Senat, l-am întrebat ce asigurãri îmi dã cã nu va face o trãznaie dupã alegeri. A început sã rîdã. «Tu nu întelegi cã viata este un amuzament? E stupid sã o iei în tragic.» Cenzura suprimînd «Chemarea», N.D. Cocea a scos un nou ziar, «Clopotul». Deci lista s-a prezentat avînd ca semn electoral un clopot. A urmat o campanie electoralã care putea sã serveascã de model chiar unui agitator de profesie. Pe camioane, un clopot pe care îl bãlãngãneau, continuu, trei sobolani agãtati de cozi cu o sfoarã, rezuma plastic întreg programul. Oricît s-ar pãrea de paradoxal, în 1919 impopularitatea partidului liberal, si în special a Brãtienilor, atinsese maximum de intensitate. Obiectivul propagandei electorale a tuturor partidelor de opozitie din vechiul regat era, de fapt, cei trei sobolani (Ionel, Vintilã si Dinu); N.D. Cocea a dovedit mai multã ingeniozitate decît ceilalti. Caricaturile lui Aurel Dragos, lipite pe ziduri, înfãtisau pe «cei trei sobolani» în cele mai varii situatii. Succesul a depãsit asteptãrile. Lista Clopotului a obtinut douã locuri la Camerã (Dr. Lupu si N.D. Cocea) si un loc la Senat (C. Costa-Foru). N.D. Cocea avea 40 de ani, era de presupus cã va începe sã fie serios. (…) Eu asteptam sã-l vãd pe N.D. Cocea fãcînd trãznaia lui obicinuitã dupã orice succes. Nu-mi amintesc cu ce prilej a luat cuvîntul. Un nebãnuit talent de debater parlamentar; o frazã clarã, curgãtoare, o sprintenealã a expunerii, abilitate în argumentare, servite de o voce caldã si o dictiune impecabilã. Tema: necesitatea sprijinirii culturii, intensificarea învãtãmîntului primar. Totul era însã un pretext pentru a face apologia realizãrilor regimului bolsevic. Asa de serpuitoare a fost fãcutã aceastã apologie, încît abia cãtre sfîrsitul discursului liberalii au bãgat de seamã, dar întreruperile lor erau acoperite de strigãtele deputatilor tãrãnisti, în marea majoritate învãtãtori. «Jos sobolanii; soricioaicã, asta vã trebuie, ati uitat pe 1907», erau apostrofele cele mai blînde. N.D. Cocea a înregistrat, aparent, un mare succes, dar în fond, chiar cei care îl aplaudaserã mai zgomotos si-au dat seama de neprevãzutul politic pe care îl reprezenta. Ceea ce definea pozitia lui paradoxalã era faptul cã, în 1919, socialistii, fãrã exceptie partizani ai revolutiei bolsevice, nu-l considerau ca un socialist. Si decadenta gazetarului a început în 1920: nu izbutea sã mai ia contact cu publicul cititor. În 1923 a fãcut o supremã încercare, scriind un articol violent contra Regelui Ferdinand; spera un proces zgomotos pentru lèse-majestate. Nici nu-mi amintesc dacã i s-a deschis actiune judiciarã. N.D. Cocea se agita într-o totalã indiferentã. (…) N.D. Cocea sfîrsea ca scriitor tot asa de lamentabil ca si gazetar. Dar omul continua sã poarte jiletca visinie la premiera lui «Hernani». A provocat un scandal destul de important, în 1935, fuga fetei lui Manolescu-Strunga cu Cocea. Eroul aventurei romantice avea 55 de ani, eroina 21. Tatãl ultragiat a fãcut plîngere la parchet, au început cercetãrile si, în sfîrsit, Cocea s-a reîntors în Capitalã fericit de ispravã, senin. Plîngerea era inoperantã, fata fiind majorã. Si aventurile s-au tinut lant: Cocea nu vroia sã îmbãtrîneascã. La 60 de ani s-a cãsãtorit cu o fatã de 18 ani; locuia la Sighisoara, si din cînd în cînd îsi fãcea aparitia în Capitalã. Vesel, surîzãtor, plin de tandrete, îsi însusise filosofia hedonistã asa cum o formulase Voltaire: «la véritable sagesse est de savoir fuir la tristesse dans les bras de la volupté». Nu-si mutilase plãcerea de a trãi chinuindu-se cu probleme în raport cu sensul vietei, cu destinul omului, cu universul; se multumea cu un voltairianism de «pacotille», opac oricãrei adieri de îngrijorãri metafizice. Îmi amintesc cîtã trudã a pus,

la cîte stratageme a recurs ca sã obtinã tigva unei foste amante, ajunsã cãlugãritã la Mînãstirea Tigãnesti. Cu ce satisfactie i-a spus lui Ion Vinea: «În sfîrsit, o am». La întrebarea nedumeritã a lui Vinea «ce a izbutit sã aibã?» N.D. Cocea a rãspuns: «Cum, ai uitat, doar ti-am spus, craniul cãlugãritei de la Tigãnesti. De doi ani mã zbat sã-l am». Pe un teanc de volume de versuri – Baudelaire, Verlaine, Mallarmé – ca presse-papier rînjea hîrca fostei amante. Era o initiere în neantul tuturor lucrurilor prin contemplarea tigvei care rînjea deasupra cãrtilor? Nu stiu, dar, sigur, completa imaginea lui N.D. Cocea. (...) Tara a fost cotropitã de rusi, care si-au instalat la putere argatii; N.D. Cocea a aplaudat. Stãpînii l-au numit director general al teatrelor, simplã figuratie în sinistrul carnaval al cãlãilor. Cineva mi-a povestit cã N.D. Cocea realiza în constiinta lui tragedia poporului român, ceva mai mult, era înspãimîntat, ca si ucenicul vrãjitor din prea cunoscuta baladã a lui Goethe. Cocea îndurerat? Nu cred. Ar fi o renegare imposibil de imaginat. Cel mult suferea cã nu mai putea da cu tifla, nici strengãri golãneste pe maidanul insurectiei «à bon marché». (…) Mã îndoiesc ca N.D. Cocea sã fi putut încerca o zguduire moralã în fata înspãimîntãtoarei suferinti a poporului român; el nu crezuse în nimic. Suflet fãrã adîncime, giumbuslucar fantezist al vietii despuiatã de orice mister. O biatã parodie a unui Dorian Gray fãrã tragicul moral”.
(va urma)

Săptămîna pe scurt

3.06.2008

*** Alegerile s-au făcut cu bani foarte multi, de furat * Presa română e invadată de tigani obraznici: S.O. Vântu, Dan Mircea Cipariu, Călin Hera, Dragos Bucurenci, Liviu Giorgică Mihaiu s.a. * De unde are Serban Huidu atîta bănet? * Alegeri cu Muia, Labă si Gâf**

*** LA DESCHIDEREA EDITIEI. Încă o dată s-a adeverit că alegerile în România au devenit o „scoală a hotilor". N-au decît să se umfle în pene unii si altii, ce procente au ei, cîti primari si consilieri – toate astea s-au făcut cu bani foarte multi, de furat. Ce democratie o mai fi si asta? O rusine. O vomă generală. Ne vedem nevoiti să vă reamintim aforismul lui Vadim: „Decît o democratie bolnavă, mai bine o dictatură sănătoasă". * Si vă mai reamintim ceva: genericul paginii I a revistei „România Mare" de săptămîna trecută! Tot ce am scris noi avea să se adeverească. Asadar, să începem cu titlul: „Porcul de S.O. Vântu îl joacă pe degete pe Băsescu, fabricînd «sondaje» santajiste". Continutul: „Ultimul «sondaj» iesit, prin orificiul anal, din matele putrede ale puscăriasului S.O. Vântu e la fel de ordinar ca si celălalt. Si nu sîntem singurii care îl scuipă în gură pe mitocan – si Ion Cristoiu a spus, luni seara, la Antena 3, că asa-zisul sondaj e o făcătură. Totul e născocit de mintea bolnavă a acestui tigan fără Dumnezeu. Logic, era imposibil ca, într-o singură săptămînă, să aibă loc atîtea modificări: a scăzut PD-L, dar a crescut candidatul său, Vasile Blaga; a scăzut Sorin Oprescu, cu 8 procente, dar nu se stie unde s-au dus voturile sale; a dispărut candidata PRM, dar a apărut un oarecare Daniel Fuciu, de la PNG, fost membru**

PRM, dar plecat atunci cînd a fost exclus C. Ciontu etc., etc. E clar că mafiotul Vântu joacă tare: vrea să dea aparenta că îl ajută pe omul lui Traian Băsescu, dar în turul II acesta va fi spulberat de coalizarea tuturor împotriva lui (e lesne de bănuit unde se vor duce voturile lui Cristian Diaconescu, Ludovic Orban, C. Gusă, A. Pavelescu s.a.). Nenorocitul ăsta de Vântu îsi negociază Dosarele Penale pînă în ultimul moment. În felul lui murdar, fiindcă asa si-a construit toată viata, pe minciună si cacealma. Stiti unde se vede falsul grosolan al acestui «sondaj» de tip FNI? În pretinsul esantion, de peste 4.600 de persoane, intervievate fată în fată (în numai 3 zile!). Si în prezenta la vot, de 46%, cu cca. 15 procente mai mare decît cea reală. Această simetrie a cifrelor trădează subconstientul, de practicant al jocurilor de noroc, pe care îl are bulangiul Vântu, care vrea să dea impresia de masivitate si credibilitate. Falsul se mai vede si în cele 16 minute întîrziere, de la Realitatea TV, de luni după-amiază: în loc să difuzeze «sondajul» la orele 17, cum a tot anuntat, postul respectiv l-a transmis la 17,16, fiindcă Vântu a stat la tratative si a tot «rotunjit» scorurile, în stilul lui. Depunctarea, grosolană, a PRM face parte din stilul răzbunător al acestui putregai uman, care nu poate ierta formatiunii respective că nu dă doi bani pe el si îi arată, mereu, directia corectă: PUSCĂRIA. În realitate, sondajele corecte creditează PRM, în Capitală, cu peste 10%." * La emisiunea TVR de joi seara, cînd Tribunul a măturat pe jos cu micii derbedei Liviu Mihaiu si Dragos Bucurenci – în public, printre sustinătorii candidatilor (în mod concret, îl sustinea pe reprezentantul PNL, Ludovic Orban), se afla si un tigănus mic si cu cap de bufnită, care cică se cheamă Dan Mircea Cipariu. Am auzit că ăsta se dă scriitor. În orice caz, chibitează pe lîngă GDS, ICR, ICAB etc. Ce credeti că a făcut piticania anonimă? A trîntit, a treia zi, în „Ziua" lui S.O. Vântu, un articolas jenant, în care îi făcea pe senatorii Vadim si Marius Marinescu... porci (?!). Ati văzut ce zace în limbricii ăstia, care se dau elitisti? Si să nu le rupi dintii? Nu-i nimic, o să-l tinem minte pe boschetar. * Am pomenit de „Ziua". În nr. de miercuri, 28 mai, pe pagina 1, a apărut o anchetă cu titlul: „Teapă de cursă lungă". Subtitlurile sînt teribile si confirmă ce scriem noi de vreo 4 ani: „Fregatele «Regele Ferdinand» si «Regina Maria», folosite de Guvernul Năstase pentru o gaură la Buget de 144 de milioane de euro, sînt refolosite de Tăriceanu pentru o afacere de trei ori mai păguboasă. Guvernul vrea să investească în cele două epave de lux 500 de milioane de euro pentru a le aduce la standarde NATO. BAE Systems, firma englezească ce a vîndut României cele două nave, a cumpărat fregatele de la Royal Navy la pret de fier vechi: 248.000 de euro pentru ambele bucăti. Comisionul pe care l-au primit atunci intermediarii din afacerea Fregatelor s-a ridicat la 10 milioane de euro. Potrivit Curtii de Conturi, două nave noi de aceeasi clasă ar fi costat 640 de milioane de euro si ar fi putut fi utilizate 30 de ani. Guvernul a ales, însă, să dea jumătate de miliard de euro pentru ca «Regele Ferdinand» si «Regina Maria»

să plutească încă 15 ani“. * Titlul săptămînii a apărut în „Cronica Română“: „Tăriceanu, dezamăgit de campanie. Românii, de guvernare“. * Presa ne anunță că olandezii au inventat primul robot care imită mersul uman. Aiurea! Mersul lui Zoe Petre nu poate fi imitat de nici un robot. Ati văzut cum merge balabusta asta? Zdup-zdup, sleap-sleap, nu stii dacă pleacă sau vine, făcînd niste miscări laterale de fug găinile din calea ei, avînd impresia că e o bucătăreasă care vrea să le taie. * Nu stim de unde a apărut Roxana Orcea (ce nume si pe asta!) dar stim că bate cîmpii în „Ziarul“: „În primăvară, PNL a primit o mînă de ajutor de la PRM, mai precis 30 de voturi, pentru alegerea lui Bogdan Olteanu în functia de presedinte al Camerei Deputatilor“. Două vorbe, trei minciuni! Alegerea presedintelui Camerei Deputatilor n-a avut loc în primăvara acestui an, ci cu 2 ani în urmă. PRM nu i-a dat acestuia „mai precis 30 de voturi“ (cîtă precizie!), ci peste 40 de voturi. Iar Gh. Funar n-a candidat „la Consiliul Judetean Cluj“ – cum se scrie într-un generic – ci la Primăria Clujului, unde a fost furat, normal. * Un titlu curios în ziarul „Click!“: „Lavinia Sandru se dă pe fată cu fructe si miere“. Mai bine s-ar spăla pe dinti... * O curvă proastă si mincinoasă, pe nume Floriana Scânteie, debitează numai tîmpenii în „Excrementul zilei“: „Senatorul PRM Corneliu Vadim Tudor a fost dat afară, joi seară, din platoul emisiunii «România votează», de la TVR 1, după ce i-a insultat pe Dragos Bucurenci si pe Liviu Mihaiu, (...) În loc să se rezume la comentarii pertinente, vicepresedintele Senatului a sărit calul în două interventii, jignindu-i pe moderatorii emisiunii. Liviu Mihaiu l-a dat afară, în cele din urmă, pe tribun“. Ha-ha-ha! Cretina asta a urmărit altă emisiune. Toată lumea a văzut neputinta disperată a piticaniei L. G. Mihaiu, care tipa, ca o broască strivită de cărută. Si cîti moderatori o fi avut emisiunea aia? Cimpanzeul Bucurenci nu era pe post de moderator, ci pe post de bulangiu. Cîtă beznă e în capul tovarăsei Scânteie! * În acelasi număr al jenantei fituici a Mossad, tiganul Călin Hera (n-avem ce-i face, si ăsta-i tigan!) dă un titlu ridicol: „Există cineva în stare să-l evacueze pe Vadim“. Stai linistit, băi, Hero Hahalero, încă nu s-a născut omul care să realizeze performanta asta. Poate în secolul următor. * Pe acelasi subiect mănîncă rahat mai vechiul nostru client (si ăsta cu cercel în ureche, deci bu-lan-giu) Răzvan Gheorghe. Unde? În foaia lui S.O. Vântu, „Ziua“. Dar, de mult nu mai interesează pe nimeni bîlbîielile acestui handicapat. * Publicatia „Ziarul“ se leagă de hoasca a bătrînă, Madeleine Albright, scriind: „Gardasil, vaccinul care ucide“. Stiti care, ăla care, chipurile, le fereste pe femei de cancerul de col uterin. Sîntem curiosi dacă zgripturoaica aia care, împreună cu Bill Clinton, a ordonat bombardarea bisericilor Iugoslaviei în Noaptea de Înviere a anului 1999, si-o fi făcut injectia respectivă. Altminteri, încercările ei de-a plasa vaccinul pe unde crede că tine figura – n-au nici o sansă. * Alt nenorocit, care mint, prin omisiune, despre ceea ce s-a întîmplat joi seară la TVR: Radu Nistor, tucălarul Palatului Cotroceni,

băga-i-am în fund coceni. Jigodia asta scrie asa, în „Libertatea“: „«Vă rog să respectati timpul. Aveti un minut», i-a spus Bucurenci liderului PRM“. Nu, mă, janghinosule, nu i-a spus numai atît. Maimuta cu mers de domnisoară (ati văzut cum ducea mînutele la spate, ca o cocotă?) a mai guitat ceva: „Cînd apăreti dvs., eu schimb“. Aia l-a înfuriat pe Vadim, stie toată lumea. Era treaba puslamalei Bucurenci să provoace un clenci? Fireste că nu. A primit ce merita. * În corul lătrăilor de presă se înscrie, bineînteles, si fituica lui Dinu Patriciu, „Adevărul“, care îi dă o „bilă neagră“ presedintelui PRM. Asta, după ce tiganul Patriciu i-a dat pomană tiganului L. G. Mihaiu (e tigan blond ăsta) cca 2,2 miliarde de lei, la valoarea de acum 5 ani, conform documentelor de la Oficiul pentru Prevenirea si Combaterea Spălării Banilor. * Nu întelegem de ce a trecut-o ziarul „Atac“ pe cîntăreata Andreea Bănică la rubrica „Om rău“. Motivatia? „Pentru că îi este frică de bătrînete“. Asta-i bună! Înseamnă că cel putin jumătate din populatia Planetei (peste 3 miliarde de suflete) e formată din oameni răi. * Un pamflet foarte bun publică, în „7 Plus“, junele Răzvan Ioan Boanchis, sub titlul: „Stalin trăieste!“ Textul se referă la hingherii lui S.O. Vântu, care l-au hărtuit pe Adrian Păunescu pe postul cu maximum 100.000 de telespectatori, Realitatea TV, si sună astfel: „La sfîrsitul săptămînii trecute l-am văzut pe Stalin. Se reîncarnase în trei stupizei, un moderator rigid, care compensează lipsa de cultură prin tenacitate, o duduie acră si mă opresc, plus un editorialist cît de cît mobilat, dar împins de intolerantă în găleata cu obtuzitate. Proletarii de mileniu proaspăt îi instrumentau un proces bolsevic, la o televiziune - nu contează care, aici e vorba despre o abordare maniheistă, nu despre oameni - lui Adrian Păunescu. În mod normal, n-as fi sărit să tin partea poetului. Îl apără numele, volumele de versuri si un bilet rezervat în diligenta posteritătii. Dar o asemenea executie ar fi indignat si un călău. Păunescu avea ochii rosii si aproape scăldati în lacrimi, replicile lui se loveau de reflectoare, care s-au dovedit putin mai întelepte decît inchizitorii din studio, iar procurorii improvizati se simteau excelent navigînd prin borhotul acuzatiei. «Ati fost comunist!», urlau la Păunescu. Asa e. Dar ei încă sînt! Habar n-au ăstia ce noroc a însemnat pentru ei revolutia. Pe vremea ailaltă, s-ar fi evidentiat ca activisti provinciali, care l-ar fi primit pe poet cu pîine, sare si temenele, cînd ar fi venit cu cenaclul în orăselul lor. Si eu am scris jegos despre Păunescu, în urmă cu niste ani, dar nu i-am scos cărtile din bibliotecă. Bine, cei mai multi militieni din presă n-au nici biblioteci. La cîtă minte îi străbate, ei îsi imaginează că literatura a început cu Cărtărescu.“ * Excelent articolul lui Dragos Moldovan, ilustrat cu poza altui tigan (ca si cei criticati de noi mai sus) Gabriel Liiceanu: „Licheaua, la 18 ani de la autodenuntarea ei“. Pamflet. Fiindcă Liiceanu, care a furat Editura Politică, e cea mai mare lichea. * Tot în „Cronica Română“ e publicat un interviu cu cîrcotasul Mihai Găinusă. La întrebarea: „Cum este postura de tată? Îti face plăcere?“ acesta

răspunde: „E foarte frumoasă, e viata adevărată. E senzational să te întorci de la serviciu sau de unde ai plecat si să te întîmpine fiică-ta, de la înăltimea genunchilor, si să-ti spună: «Tata, te iubesc! Ce mi-ai adus?» Mă emotionează!“ Tot ce se poate. Dar el, acest Găinusă, de ce nu se gîndeste că si cei pe care îi porcăieste el si îi face albie de porci au copii, la rîndul lor? Sau numai copilul lui si copilul lui Huidu contează pe lumea asta? Mă, băiete, ai grijă, că Dumnezeu te bate unde esti mai sensibil... * O minciună gogonată publică ziarul lui S.O. Vântu, „Cotidianul“, ca titlu al unui interviu cu adjunctul ministrului de Externe al Israelului: „Rachetele iraniene pot ameninta România“. Nu merge asa, maistre. E o judecată infantilă. Asa ceva se numeste „istorie contrafactuală“ – ce-ar fi fost dacă lui Adam nu-i cădea un măr în păr etc. etc. * Ziarul „Click!“ publică un articol cu titlul: „Iată casa lui Huidu din Deltă! Investitie de 200.000 de euro“. De unde atîta bănet la golanul ăsta? În orice caz, pentru scălîmbăielile lui de circar prost (poponar si ăsta) – Huidu primeste, de la Prima TV, 20.000 de euro pe lună. * Un titlu ironic, în „Ziarul“: „Alegeri cu Muia, Labă si Gâf“. Mai ales acest Gâf ne provoacă milă, fiindcă e bolnav de glandă, s-a umflat ca porcul, dar are un cap de bibilică. * În „Ultima oră“ de joi, 29 mai, candidatul PSD Doru Giugula a declarat: „PD-L pregăteste fraudarea votului“. Asa s-a si întîmplat. * Un titlu răspicat, pe pagina I a ziarului „7 Plus“: „Pentru a-si rezolva afacerile din Mangalia, Dan Voiculescu foloseste Antenele. «Jurnalul National» si Antenele au declansat o violentă campanie împotriva adversarilor politici“. * LA ÎNCHIDEREA EDITIEI. Luni seara, emisiunea „Miezul problemei“ de la postul National TV (realizator Mădălin Ionescu) l-a avut ca invitat pe presedintele PRM, care s-a dezlăntuit si a făcut un rating enorm. Acesta e cel mai autentic „sondaj“, băi, papagali si ciocănitore din menajeria lui Băsescu...

Alcibiade

Scrisoare Deschisă adresată domnului Nicholas Taubman, ambasadorul SUA în România

Reprezentantul „Marelui Licurici“
în România îi lasă gura apă lui Traian Băsescu.

Domnule Taubman,

îti scriu la o zi după nerusinata fraudă electorală pe care ai poruncit-o si ai coordonat-o în România duminică, 1 iunie 2008. Nici măcar hotii cei mai înrăiti nu fură duminica, din respect fată de Ziua Domnului. Dumneata, în schimb, furi vîrtos, cu ambele mîini, fiindcă n-ai nici un Dumnezeu. De cînd te-a trimis fiul amicului dumitale George Bush-senior ca ambasador în România, te-ai amestecat, brutal, în viata politică a tării noastre si ai săvîrsit numai abuzuri, comportîndu-te ca un Gauleiter în lagăr, sau ca un stăpîn de sclavi pe plantatie. Astfel, printre multe altele:
1) Ai afirmat, în inima Transilvaniei, la Cluj, că limba maghiară trebuie să fie a doua limbă oficială a României.
2) În ianuarie 2006 te-ai dus la Palatul Victoria si i-ai cerut primului-ministru Călin Popescu-Tăriceanu să facă tot posibilul să împiedice plecarea mea la Londra, în fruntea unei delegatii a Senatului României, de teamă să nu fac declaratii cu privire la existenta închisorilor CIA pe teritoriul României; în final, toată vizita a fost anulată.
3) În aprilie 2007 l-ai vizitat, intempestiv, pe presedintele PSD, la sediul central al acestui partid, din Sos. Kiseleff, strigînd la el, ca la ultimul servitor, pentru a-l apăra pe Traian Băsescu, aflat în plin proces de suspendare.
4) În noiembrie 2007 ai tras sforile ca să împiedici intrarea PRM în Parlamentul European, în timp ce sovinii unguri au intrat în acel forum cu două „guri de foc”: UDMR si Laszlo Tökes.
5) În sfîrsit, acum, în iunie 2008, ai coordonat uriasa fraudă de la alegerile locale, tot în defavoarea PRM si în favoarea iredentismului unguresc si a acelor „cozi de topor” care îl tolerează.
Domnule Taubman, niciodată, nici un ambasador al Americii în România n-a îndrăznit să comită atîtea fărădelegi, cum îti permiti dumneata.
În special fraudarea vointei electoratului român reprezintă un abuz incalificabil, o crimă împotriva democratiei. Democratie care e o religie pentru America, dar nu si pentru dumneata, care te comporti aici ca un terorist. Da, acesta e cuvîntul care ti se potriveste ca o mănusă: terorist. Stai acolo, în buncărul Ambasadei – devenit centrul unic de comandă, care supraveghează fraudarea alegerilor si controlează tot ce miscă în tara asta – si dai ordine, iar slugile din Serviciile Secrete românesti le execută orbeste. Există un număr impresionant de studii si tratate despre tehnicile de fraudare a alegerilor, cele mai multe fiind „brevetate” si tipărite în America. Nu stiu ce profesie ai dumneata, domnule Taubman, am auzit că esti

negustor de piese de schimb (sau cam asa ceva) – dar eu, unul, sînt sociolog, asa că acesta e un subiect pe care îl cunosc foarte bine si e imposibil să mă inducă cineva în eroare. Prin urmare, să nu-mi spună nimeni, de exemplu, că, în judetul Cluj, PRM are 5%, iar UDMR 15%, prin urmare de 3 ori mai mult! Asa ceva nu există, domnule Taubman! E făcătura voastră, a diversionistilor care lucrează, febril, la inventarea unui Kosovo românesc, pentru sfîrtecarea teritorială a tării noastre. Misiunea principală a dumitale în România este compromiterea si, în final, lichidarea ultimei redute de rezistentă a acestei tări: PRM. La asta lucrezi, zi si noapte, cu o încăpătînare diabolică. Fireste, nu singur, ci împreună cu sefii Serviciilor Secrete de la noi, alesi pe sprînceană si santajabili (unii fiind cunoscuti homosexuali). În diversiunea asta abjectă te-ai asociat cu un alt individ santajabil, Traian Băsescu, care se uită la dumneata ca la ,,marele licurici". Nu stiti ce să mai născociti pentru a închide gura mea si a PRM-ului, care vă strică toate socotelile. Partidul pe care l-am creat si pe care îl conduc, de 17 ani, e pedepsit pentru următoarele:
1) Nu permite ,,uliilor" războiului, din echipa lui George W. Bush, să transforme România într-un tampon între America si Rusia si în rampă de lansare a unui război contra Iranului si a altor tinte.
2) Se opune aducerii unor încărcături nucleare pe teritoriul tării noastre.
3) A denuntat, public, existenta pe teritoriul României a închisorilor CIA, unde au fost torturati zeci de prizonieri.
4) PRM respinge, cu fermitate, pretentiile aberante ale revansismului unguresc, încurajate de unii ,,strategi" criminali, de la Washington.
5) PRM a divulgat Planul Secret de strămutare în România a 1.000.000 de evrei din Israel, pe fondul ,,vidului demografic" creat în mod deliberat, prin depopularea tării.
6) PRM a demascat, totodată, strategiile de deturnare a fondurilor europene (zeci de miliarde de euro) în folosul Mafiei politice si militare din jurul Casei Albe.
7) Partidul pe care îl conduc a condamnat Afacerea Bechtel (7 miliarde de euro) si Afacerea F-16 (5 miliarde de dolari, pentru 48 de avioane vechi) – ambele fiind destinate alimentării conturilor familiei Bush si, probabil, si ale dumitale.
De asemenea, politica mccarthystă, tipică ,,războiului rece", pe care o practici dumneata, nu poate ierta PRM-ului protestul vehement exprimat în Parlament, la 18 decembrie 2006, împotriva tentativei de a pune la stîlpul infamiei Biserica Ortodoxă Română si de a sterge din Istoria tării o perioadă de 45 de ani.
Iată numai cîteva motive pentru care, în ultima perioadă, dumneata si agentii păgubosi pe care îi dirijezi ati apăsat pe pedala de acceleratie, în asa fel încît PRM să se ,,zbată" între 2% si5%. Totul e atît de străveziu si cusut cu ată albă, încît îmi e si silă să insist. Fiindcă e împotriva legilor sociologiei – care e o stiintă, nota bene, dar de unde să stie asta un ,,animal de pradă" rudimentar si incult, ca dumneata? – ca un partid care, la alegerile din anul 2000, a avut peste 21%, n-a fost la guvernare, n-a făcut greseli majore, si-a eliminat coruptii, brusc să coboare sub pragul de 5%! E ca si cum dumneata ai încerca să vinzi, la talcioc, o manivelă ruginită pe post de caroserie de lux – rîde lumea, sau se îndoieste de sănătatea dumitale mintală.
Domnule Taubman,
ar fi multe de spus. Deocamdată, mă rezum la atît. E foarte greu, dacă nu chiar imposibil, să fie împiedicat să scrie si să vorbească un om ca mine, care n-are ce pierde. Eu sînt un patriot român si mă tem numai de bunul Dumnezeu. Si e la fel de greu, dacă nu chiar imposibil, să aplici aici, în România, strategia stupidă de a se reduce viata politică la doi ,,poli", sau la două ,,partide", ca în SUA, Marea Britanie si Israel, totul controlat de acelasi păpusar din umbră. N-ai decît să te joci de-a experimentele astea în familia dumitale, nu într-o tară ca România. Te anunt că această scrisoare am s-o traduc în limba engleză si o voi trimite tuturor membrilor Congresului SUA, dar si la Moscova, Bruxelles si la alte centre de Putere din lume. Asta, ca să stie toată lumea că acum, în Mileniul III, o tară membră a Uniunii Europene e batjocorită si

terorizată de un negustor american octogenar, primitiv si abuziv, care se poartă aici, în România, mai rău ca soldatii yankei care urinează pe detinuti. România nu e colonia nimănui, domnule Taubman. N-ai priceput nimic din Istoria demnă a acestei tări, din frumusetea si nobletea Poporului Român. Ai depăsit orice măsură!
În ceea ce mă priveste, eu iubesc, sincer, America. Am dovedit asta de nenumărate ori. Chiar am în familie un cetătean american: ginerele sorei mele e predicator din Texas, dar, din pricina unor atei ca voi, a ales să trăiască în România. Eu iubesc America, repet – dar America lui Edgar Allan Poe, Ernest Hemingway, Neill Armstrong si Billy Graham – nu parodia lui George W. Bush, care a făcut ca gloriosul drapel cu dungi si stele să fie ars în piata publică, în tot mai multe locuri ale Planetei, inclusiv în Europa. În curînd, membrii familiei Bush vor pierde puterea si, o dată cu ei, ai să te întorci, si dumneata, în anonimatul din care ai apărut. Amintirea pe care o vei lăsa în tara noastră, domnule Taubman, va fi urîtă. Am să-ti dedic, foarte curînd, un pamflet, pe care îl doresc, de pe acum, să fie în descendenta pamfletului „Baroane!", al lui Tudor Arghezi. Eroul lui Arghezi, hitleristul Manfred von Killiger, a avut decenta să se sinucidă. Dacă ai avea o urmă de onoare, i-ai urma exemplul. Dar de unde atîta onoare la un zombi ambulant ca dumneata? Fără nici un respect.
Dr. Corneliu Vadim Tudor,
Presedintele Partidului România Mare
2 iunie 2008, Bucuresti

Săptămîna pe scurt

*** Astăzi sînt programati la un flit în gură următorii handicapati: Mircea Cărtărescu, Dan Stanca, Cristian Boureanu * Criză de hingheri * Un alt ambasador abuziv, care sare să-si apere stăpînul: Henri Paul * Exploatatorii Holocaustului * Ce mai face escroaca Diana Segărceanu? * A murit postul Cosmos TV**

*** LA DESCHIDEREA EDITIEI. Aflat în studioul postului Antena 3, joi după-amiază, ministrul de Interne Cristian David a dat pe gură o propozitie imposibilă: „Baza legală e încălcarea legii!" Adînc! Ce-o fi vrut el să spună? * A mai dat o vîjîială prin tara de origine asa-zisul scriitor Andrei Codrescu. Pe numele de „fată" Perlmutter, individul e un handicapat sadea, care fură de pe unde apucă si se dă scriitor. N-are talent nici măcar cît avea Mozes Rozen cînd o lingusea pe Ana Pauker. În „Evenimentul zilei" îi apare, însă, poza de drac, pe prima pagină, cu următorul anunt: „Celebrul (?!) Andrei Codrescu, cel mai cunoscut scriitor român din SUA, s-a întors acasă"… Care casă? Unde-i casa lu'ăsta? Si care român? El e evreu toată ziua. În sfîrsit: care celebru? Numai faptul că este evreu – ca Norman Manea – îi conferă, automat, celebritate? După cîte stim noi, cel mai cunoscut (si cel mai bun) scriitor român de peste Ocean e Petru**

Popescu, autorul faimosului roman „Dulce ca mierea e glontul patriei“. * Tigănusul cu falcă de mamut (asa si e poreclit, Mamutul) Mircea Că-că-cărtărescu a primit o pomană de 25.000 de euro (sanchi, premiu) după care i-a tras, scurt, cîteva limbi în cur lui Traian Băs-băs-băsescu. Recapitulăm: Că-că-cărtărescu îi dă limbi late (raspile) lui Băs-băs-băsescu. De ce nu si-or schimba băietii ăstia doi numele? Sună oribil, te tii cu mîna de nas. Să revenim, însă, la subiect: lingusirea lui Pazvante Chiorul s-a produs în „oficiosul“, adică în fituica spionajului evreiesc, „Excrementul zilei“. Idiotul ăsta de Cărtărescu scrie asa: „România a fost, la aceste alegeri, un Stefănesti urias, gata să-si dea voturile pentru cei ce oferă mai mult“. Păi Vadim ce spune mă, prostule? Exact asta! Atunci de ce-l înjuri, băgîndu-l în aceeasi oală cu cei care au furat alegerile? Pe ce lume trăiesti tu, mă, Cărtărescule? La fel de plecat cu sorcova e Dan Stanca, de la celălalt oficios, „România liberă“. Măcar ăsta are scuza că e nebun, cu lungi perioade de recluziune la Balamuc. Sifiliticul Stanca scrie asa: „PRM, un esec garantat“. Hai sictir de derbedeu! Cînd toată tara vuieste din pricina fraudelor nerusinate, vii tu, mă, uschitule, să scrii că PRM a suferit un esec. Carevasăzică, dacă n-a furat la alegeri, cot la cot cu ceilalti, asta se cheamă esec. Ca dovadă că istericul Dan Stanca scrie după ureche e si afirmatia că Anca Petrescu a fost împinsă (?!) în fată „pentru functia de primar general al Capitalei“ (?!). Asta se întîmpla acum 3 ani, Sissy Boy – în 2008, Anca Petrescu a candidat pentru functia de primar al Sectorului 1 (scorul ei real fiind peste 12%). La Primăria Generală a candidat, din partea PRM, o altă doamnă parlamentar: Verginia Vedinas. Noroc că nu citeste nimeni „România liberă“, gata, a murit ziarul ăsta, abia dacă mai vinde la chioscuri 8.000 de exemplare pe zi. * Din sumarul paginii 1 a ziarului „Tricolorul“ de vineri (nr. 1.278, ca mîine ajunge la cifra rotundă 1.300), am retinut cîteva titluri atractive: „De Ziua Eroilor, presedintele PRM a depus o coroană de flori, în numele Senatului României, la Monumentul de la Academia Militară“; „Aflînd că Vadim va fi cea mai înaltă oficialitate prezentă la Monumentul Eroilor Patriei – Traian Băsescu a interzis depunerea unei coroane de flori din partea Presedintiei (?!). E prima oară, în ultimii 18 ani, cînd se întîmplă o asemenea porcărie. Fără comentarii“; „Fraude imense în toată tara. BEC nu anulează alegerile decît acolo unde se revoltă oamenii si se dau lupte grele. Ce rusine!“; „Slugile din presă“ (editorial de prof.univ. dr. Paul Magheru, deputat PRM de Bihor); „Strigoiul Mihai de Hohenzollern s-a întors în locul unde, cu 87 de ani în urmă, l-a fătat mă-sa“; „Rusia este gata să rupă Acordul de prietenie cu Ucraina din cauza NATO“; „Daniela Buruiană – Opere Complete“ etc. Reproducem „O întrebare pe zi“: „Cînd se va decide dr. Sorin Oprescu să-i dea una peste bot lui Traian Băsescu si să spună tot ce stie despre operatia acestuia la coloana vertebrală? În acea noapte de vară a anului 2006,

Băsescu a făcut accident de masină, după o partidă de sex (în natură, afară din Bucuresti) cu Elena Udrea, după care, cu 4 vertebre făcute zob, l-a sunat pe dr. Cârstocea (oculist, dar probabil că pe el îl cunostea mai bine), iar acesta i-a telefonat lui Sorin Oprescu, care a făcut un consult de medici la Spitalul Elias".
*** Neinspirat titlul apărut în ziarul „7 Plus": „Economia în cădere liberă. Criză de prinzători de cîini". Ce-o fi aia? Noi stiam că le zice hingheri. Profesie blestemată, care trebuie desfiintată. * Noroc că, în acelasi număr, ne-am distrat cu o poză a cimpanzeului născut în Africa (fără glumă), Cristian Boureanu, sub care se află această foarte nostimă explicatie: „Plictisitorul Boureanu a fost bătut prună la alegerile din Arges. S-a reîntors la ceea ce stie el mai bine: să dea din gură la televizor". Din păcate, nu stie nici asta. Tot ce stie este să fure. * Excelent articolul „Sondaj sau linsaj?", publicat de Ion Marin pe pagina 1 a ziarului său „Ultima oră". Îl redăm integral: „Cum îti dai seama că un avocat minte? Deschide gura. Cum îti dai seama că un sondaj electoral este contrafăcut? Are un comanditar, unul care plăteste să iasă cum vrea el. Un sondaj special este si ceea ce se cheamă un exit-poll. La alegerile din primul tur, autorii acestor sondaje la botul calului s-au întrecut pe ei în mîrlănie. Toate l-au dat cîstigător pe excelenta-sa, Blaga. În baza acestei ipotetice clasificări, domnul candidat s-a împăunat cu laurii victoriei, a iesit primul pe toate posturile si i-a asigurat pe toti privitorii că el si nu altul va fi viitorul primar general. Dovada: cele 3-4 puncte procentuale pe care, chipurile, le avea în fata contracandidatului Sorin Oprescu, obligat să se multumească pe moment cu locul doi. Podiumul a fost completat cu Ludovic Orban, spre a se marca disparitia PSD-ului. S-a trecut însă la numărătoarea voturilor si surpriză: Blaga trece pe locul doi, iar Orban dispare. Pe locul trei, de drept, se află Diaconescu de la PSD. Podiumul se înroseste, pentru că si Oprescu este revopsit în pesedist cu anasîna, de aceleasi forte oculte care mînăresc si exit-poll-urile. Dar cea mai infamă actiune concertată s-a purtat împotriva PRM-ului, scos cu totul din cărti de patronii acestor sondaje, în realitate, mizerabile linsaje. Or, si în cazul «România Mare» lucrurile stau cu totul altfel, partidul trecînd de pragul de 5%, inclusiv la Consiliul General. Că totul se face premeditat, că mass-media mogulilor este colorată strident în portocaliu si că atacă furibund fortele cinstite, dedicate oamenilor, nu mai încape îndoială. Toată lumea a înteles cît este de mare mîrsăvia, chiar dacă tehnicile de manipulare, diversioniste au atins cote inimaginabile, extrem de periculoase pentru democratie. Ceea ce nu se mai poate tolera, sub nici o formă." * O americancă din San Francisco, în vîrstă de 37 de ani, s-a măritat cu Turnul Eiffel. Interesant este că, luna trecută, ea se căsătorise cu Zidul Berlinului, dar s-a îndrăgostit, fulgerător, după cum ziserăm, a naibii bagaboantă, lovi-o-ar damblaua si umfla-i-s-ar măseaua, de**

Turnul Eiffel. O nenorocită. Să lase, ea, un bărbat asa de bun, ca Zidul Berlinului, pentru cine? Ha-ha-ha! Pentru un urît, mîncat de rugină (e bătrîn!) ca Turnul Eiffel! Vorba mahalagioaicelor de pe la noi: „Ale dracu' curve, astea nu ia nouă bărbatii!" * Un titlu stupid dă fituica mafiotului Mihai Iacob, „Curentul": „Diplomatii străini îl pun la punct pe Tribun" (text scris de un individ cu numele imposibil de Bălă, poate de la Bălălău). „Diplomatii străini" fiind, în realitate, unul singur, Henri Paul, ambasadorul Frantei, care sare, ca prostul din baie (apuca-ne-ar de turloaie) să-l apere pe Mos Tăgîrtă Taubman. Îl sfătuim pe tovarăsul Paul (Exit-Poll) să-si vadă de treaba lui (dacă are vreuna) si să nu se amestece în treburile interne ale României. Mai mult decît atît, Tribunul e scriitor si ziarist, iar presa e LIBERĂ. În curînd, ne vom ocupa si de afacerile mafiote pe care le fac unii francezi în România, pe care o jupoaie de vie. Apropo, unde era băiatul ăsta, ambasadorul, în 2004, cînd Băsescu a zis că primul-ministru al Frantei, Jean-Pierre Raffarin, a venit în România „să-si ia tainul"? * Un comentariu corect publică, pe prima pagină, „Ziua": „PSD a cîstigat primul tur din Sectorul 5 prin fraudă. Membrii Biroului Electoral Municipal au descoperit că cel putin 700 de voturi, anulate initial în Sectorul 5 al Capitalei, erau, de fapt, valide. Astfel, candidatul Vanghelie a pus sub semnul întrebării toate rezultatele alegerilor din Capitală". * Poate că asa se explică si atacul pe care l-a dat babuinul de Vanghelie împotriva fostului său coleg de partid Sorin Oprescu: a vrut să le facă pe plac lui Vasile Blaga si, implicit, lui Traian Băsescu. * Titlul săptămînii a apărut în „Cotidianul": „Profituri uriase în umbra victimelor Holocaustului". Noi ce zicem, de ani de zile? Acelasi lucru. Dar sîntem stampilati ca antisemiti. Nu sîntem oameni buni, antisemiti, ci antibanditi. * Un titlu pe pagina 1 a ziarului „România liberă", pe care, dacă l-ar fi citit, dilimanul Dan Stanca n-ar mai fi scris minciuna că PRM ar fi suferit un „esec garantat": „Problemele cu Justitia, neinteresante pentru multi alegători. Zeci de primari penali, învingători din primul tur". Să se spele cu ei pe cap. Din păcate, în acelasi număr, ziarul cu pricina dă o bilă neagră („Încasează", cică)... Biroului Electoral Stefănesti. Nu există asa ceva în nici o comună. E clar că ziarul a vrut să se refere la Biroul Electoral Judetean Ilfov. * În „Tricolorul" de miercuri, 4 iunie, a apărut articolul intitulat „Incident regretabil la Mogosoaia". Vi-l supunem atentiei: „Duminică, la una din sectiile de votare din comuna Mogosoaia, a avut loc un incident regretabil: încercînd să verifice, pe viu, cum se desfăsoară procesul electoral si acuzînd că fiul său (din flori) Costel Băias, candidat al PD-L, este furat (?!) în favoarea actualului primar PNL, dr. Dan Claudiu Tănăsescu a provocat revolta reprezentantilor oficiali ai partidelor, care s-au simtit jigniti si au chemat Politia, iar aceasta l-a scos afară în brînci. După cîteva clipe, pătimasului medic, aflat la vîrsta de 70 de ani, i s-a făcut rău la inimă, el căzînd din picioare ca secerat. L-a luat

Salvarea. Menționăm că, în urmă cu 2-3 ani, el a mai făcut un infarct. Nu stim, la ora actuală, care mai e situatia. Îi dorim doctorului Tănăsescu sănătate si, dacă se poate, ceva mai mult calm. Ce Dumnezeu, doar a fost 14 ani primar la Mogosoaia si 4 ani senator, fiind foarte bogat (detine peste 200 de hectare de pămînt în zonă, care valorează 200.000.000 de euro).“ * Si tot din „Tricolorul“ aflăm că: „Desi a fost vîndut de către dr. Dan Claudiu Tănăsescu bogătasului arab Mohammad Murad – Postul Cosmos TV si-a încetat activitatea“. Era previzibil. Lăcomia mănîncă omenia. * Bine că si-a făcut Televiziune Marius Locic, care, cu sprijinul celor de la CNA, a cumpărat licenta postului Senso TV. Dar, degeaba are băiatul ăsta licentă, dacă nu iese si pe cablu. Or, o iesire pe cablu costă 1.000.000 de euro spagă. Nu credeti? Întrebati-o pe escroaca Diana Segărceanu. * Atunci cînd vrea, Cristian Tudor Popescu poate fi si logic. Este si cazul editorialului său „Băsescu la Stefănesti“, din care vă propunem cîteva pasaje: „La Stefănesti s-a dat cu huo, cu pumnul, cu ciomagul, cu euroi în electorat, fiecare a votat de nu stiu cîte ori sau în fals, s-au călcat cu voiosie în picioare toate regulile civilizatiei, democratiei, bunului-simt. Domnul presedinte Traian Băsescu s-a scos pe televizor, si-a luat cu huo adversarii săi si ai PD-L, a mai scuipat o dată presa, a folosit functia prezidentială ca pe un ciomag cu care să dea la cap neprietenilor, călcînd în picioare toate regulile civilizatiei, democratiei, bunului-simt. Cît despre Constitutie, dl. presedinte are tot atîta respect pentru ea cît prietenul său de pahar, dl. Gigi Becali, pentru o citatie primită de la DNA. Dacă n-ar fi presedintele României, dl. Băsescu ar fi putut candida cu succes la primăria din Stefănesti. Acolo ar fi locul lui, nu la Cotroceni. Acolo ar putea să bea sampanie cu sticla la gură si s-o arunce pe urmă alegătorilor săi, acolo ar putea bate relaxat geamparaua cu palma la pămînt pe lîngă cîte o alegătoare de culoare, acolo ar putea să-si facă albie de porci contracandidatii, fără să-l mai bată la cap presa ticălosită cum că ar fi seful statului si garantul respectării Constitutiei. În plus, toate sedintele de campanie s-ar desfăsura în mod natural la cîrciumă. Dar, soarta nemiloasă îl tine pe dl. Băsescu presedinte, desi domnia-sa este împărat, împăratul tupeistilor. Nu stiu cu cine se va bate dl. Băsescu pentru Cotroceni în 2009, dar pentru functia imperială de mai sus are acum un rival greu. Dl. Oprescu si-a însusit toate aburelile marca Băsescu – lupta cu sistemul ticălosit, singur împotriva tuturor, îndrăgostit doar de popor, jos partidele, jos politicul, nu pot ei fura, cît puteti voi vota – si asa cum japonezii au luat tehnologia electronică de la americani si au făcut-o mai bine si mai ieftin, le duce acum pe noi culmi. Ultimele discursuri ale doctorului sînt capodopere de populism tupeist, cum Băsescu producea doar în zilele lui mari. Si zilele acelea s-au dus. Îngrijorat si crispat, dl. Băsescu nu mai calcă în picioare doar Constitutia, ci si logica. Pe lîngă insulte si afirmatii politicoide fără suport, răspunsurile sale la emisiunea tip nuntă

cu dar de la Realitatea TV se contrazic într-un mod care pune pe gînduri în legătură cu randamentul mintal actual al d-lui presedinte. Votul uninominal pentru sefia CJ n-a eliminat baronii locali. Acesta e un fapt. Un an si mai bine a tot tipat dl. presedinte că uninominalul său va reforma din temelii clasa politică si cine nu e de acord e vîndut celor 322. Cînd asta, iată, pur si simplu nu se întîmplă, dl. presedinte găseste vinovată... presa! Presa în care am scris de nenumărate ori că nici un sistem de vot, uninominal sau nu, n-are cum să fie mai tare decît sistemul de valori dintr-o societate. Încercînd cu disperare să găsească o justificare, dl. presedinte afirmă că «poporul nu validează niciodată mafiotii». Fenomenal! În întreaga emisiune, dl. Băsescu s-a străduit să demonstreze că dl. Oprescu este copilul de suflet al unei «stafii», al «unui criminal care a chemat minerii să-i zdrobească pe bucuresteni», al unui «mincinos bolnav de putere». Un mafiot e societate civilă pe lîngă dl. Ion Iliescu. Si totusi, acest om a fost ales, validat, de 3 ori presedinte al României, nu primar al Clujului. (...) De asemenea, dl. Traian Băsescu reuseste în felul acesta să intre în istorie alături de Nicolae Ceausescu. Dacă Ceausescu a înfiintat functia de presedinte al României, Băsescu este cel care a desfiintat-o.“ Bine că recunoaste pînă si Crocodilul Chelioja că Ion Iliescu a avut 3 mandate de presedinte (al treilea, cel din 2000, fiind ILEGAL). * Isteria contra cîinilor fără stăpîn a atins proportii dementiale în România! Un dement este numitul Mihai Dorobantu, din comuna Mihail Kogălniceanu (jud. Constanta), care a ucis 3 cîini, cu o armă de vînătoare, mintind, ca un porc, că acestia ar fi intrat peste el, în curte, si l-ar fi atacat.(?!). Dar cîinii nu fac asa ceva, să intre, în haită, în curtile oamenilor si să-i atace! Un alt dement este primarul orasului Vulcan, din Valea Jiului, Gheorghe Ile (PD-L, partid de hingheri), care îi ucide pe cîini fără milă si le aruncă trupusoarele însîngerate la groapa de gunoi a localitătii. Ce criminal! Bietii cîini nu i-au făcut, desigur, nici un rău acestui nemernic – nu i-au făcut pe lumea asta, dar, cu sigurantă, îi vor face pe lumea cealaltă, îl vor chinui mai rău ca pe hotii de cai. Ascultă, bă, Ile, imbecile, o să te bată Dumnezeu exact unde te doare mai tare: la familie! * Un alt handicapat din „colectia” tiganului ciorditor Dinu Patriciu este un oarecare Petre Barbu. Dobitocul face greseala narcisistă să-si publice poza, în „Adevărul”: un cap asimetric, cu niste funduri de sifoane la ochi si smocuri de floace pe frunte, bizara constructie terminîndu-se în Mărul lui Adam, adică o beregată ascutită ca un silex, că te doare, fizic, pe tine, cînd te uiti. Idiotul P. Barbu si-i imaginează pe Sorin Oprescu si Vasile Blaga, atentie, cum „s-ar săruta live, la oră de maximă audientă” (?!). E clar că îl trădează subconstientul de bulangiu. Dar, ce face bulangiul ăsta? Sare în apărarea altui bulangiu, Dragos Bucurenci, care s-a făcut de rahat la TVR, atunci cînd liderul PRM l-a plesnit, scurt, peste bot, zicîndu-i: „Du-te, domnule, că arăti ca o maimută!” Extraordinar si intrauterin! –

se dă cu dovleacul de pereti sluga lui Dinu Patriciu! „Publicul a rîs... A rîs! Si nu erau în studio numai sustinătorii PRM. Acele rîsete apartin unor oameni desfigurati de ideea că viata lor face 17% rating". Acest neica-nimeni de Petre Barbu ar fi vrut ca publicul să plîngă, eventual în hohote. Dar, să continuăm telenovela acestei găini zăpăcite, care măcar de-ar face ouă: „Iar strigătul patetic al moderatorului Liviu Mihai (sic!), «Există cineva în stare în Televiziunea Română să-l evacueze pe acest domn?», este dramatic si inutil". Ca să vezi! Si patetic, si dramatic! E pentru prima dată cînd, în presa română, cineva (fie chiar si un prost, ca acest Petre Barbu) alătură aceste cuvinte: un strigăt patetic să fie, concomitent, si dramatic, basca inutil. De unde-i scoateti, voi, mogulilor si bubulilor, pe căcăciosii ăstia, care se dau ziaristi? * Neîndoielnic, acestor haimanale cu foamea-n gît li se potriveste „Vaccinul antipîrturi", care le vine ca o mănusă. Titlul a apărut în ziarul „Click!" (tot al lui Dinu Patriciu) si se referă la o inventie a oamenilor de stiintă din Noua Zeelandă, care cred că poluarea din tara lor se datorează, în special, gazelor slobozite de milioanele de vaci si de oi, prin vînturi si rîgîieli. Ce-ar fi ca această inventie – vaccinul antipîrturi – să primească Premiul Nobel pentru Medicină? Ne si imaginăm solemnitatea ce se va desfăsura la Academia Regală din Stockholm: „Se decernează Premiul Nobel pentru Medicină inventiei epocale Vaccin Antipîrturi! Uraaa! Pîrrr! Pîrrr!" Iar toti cei din asistentă, în loc de aplauze, s-ar pîrtîi si ar rîgîi, si ei, în semn de aprobare. Usor adaptat, vaccinul antipîrturi ar putea deveni, la noi, vaccin antibăsescuri – succesuri garantate! * Nefericit textul titrat pe ecran, de către noul post Trinitas TV: „Televiziunea este anticipată de traditia liturgică a Bisericii". Ei, nici chiar asa! Cînd s-o fi făcut „anticiparea" asta? Acum 1.000 de ani? Acum 2.000 de ani? În rest, postul respectiv a pornit bine, cu muzică sacră si clasică admirabilă. * Un bărbat si o femeie din Africa de Sud „dorm în casă cu un hipopotam" (ziarul „Libertatea"). Te pomenesti că o fi Iosif Boda! Pe ăsta l-a poreclit Eugen Mihăescu „hipopotamul transpirat" – si asa i-a rămas numele. Cînd apare la Realitatea TV si se întiglează, cu vocea lui spărtigoasă, bătrînul animal unguresc varsă siroaie de năduseală, fără a spune măcar un singur lucru inteligent. Ascultă, Boda, schimbă-ti numele de botez (aiurea, botez, toată lumea stie că esti „botezat cu briciul"), fiindcă îl faci de rîs pe Iosif Vissarionovici Stalin. * Pentru a doua oară, doamna Mirela Serbănescu scrie în serialul său din „România Mare" că, la începutul anilor '90, sotul ei, Nicolae Dide, întretinea relatii extraconjugale cu Daniela Buruiană. Femeie măritată, mamă a 2 copii. E clar că tiganca din Brăila a fost „salteaua" FSN-ului. * Petru Calapodescu a fost si a rămas un ziarist bun si cinstit. Chiar dacă scrie la „Libertatea", unde se execută comenzi plătite de MOSSAD, el e un adevărat profesionist si nimeni nu îndrăzneste să îi ordone ce si cum să scrie. În nr. de sîmbătă al „Pravdei colorate" (asa i-a spus Tapul

Emil), Petru Calapodescu atacă, frontal, mascarada nerusinată de la Castelul Peles. Titlul este: „Eveniment National?”. Ne facem datoria să reproducem, integral, acest articol curajos, care reprezintă o notă discordantă fată de lătrăturile javrelor: „Reîntoarcearea ex-regelui Mihai I si a familiei sale la Domeniul Peles a căpătat, mai ales în perceptia Realitătii TV si în viziunea unei mîini de liberali monarhisti, dimensiunile unui eveniment de «covîrsitoare importantă nationalã». Sigur, istoria României moderne nu poate fi despărtită de dinastia de Hohenzollern. Carol I si Ferdinand si-au pus amprenta pozitivă asupra tării. Nu poate fi pus la index Carol al II-lea, după cum rolul lui Mihai I în evenimentele de la 23 August 1944 n-are cum fi ignorat. Reprimirea în tară a fostului suveran si apoi restituirea multora din bunurile familiei au venit ca o marcă a recunoasterii de către natiunea română a meritelor sale. Act reparatoriu dus la limite neatinse de multe alte state. Fostului rege al Greciei i s-a interzis reîntoarcerea în tară. Sîrbii au primit familia regală, dar i-au restituit doar o mică parte din bunuri. România a retrocedat tot. Chiar dacă statul a investit între timp sume considerabile, chiar dacă, pentru generatii întregi, o serie de patrimonii, inclusiv imensul Domeniu Peles, deveniseră obiective de interes national si turistic. Castelul Săvîrsin, Palatul Elisabeta, Peles si castelele alăturate, numeroase imobile, terenuri si păduri au revenit în posesia lui Mihai I. Plus nenumărate avantaje ca fost sef de stat. Situatia Domeniului Peles a fost tărăgănată de Guvernul Tăriceanu suspect si inutil, desi putea, prin negociere si despăgubire, să-l păstreze pentru neconditionat uz public. Nu stiu cum si în cît timp vor mai avea acces total si liber turistii la aceste valori si obiective turistice. Dincolo de promisiunile ex-regelui se află siluetele familiei sale, inclusiv a ginerelui Radu Duda, mereu împins în fată de persoane în mintea cărora Statul Român e un hibrid care are si presedinte si rege”. * Apropo de Radu Duda: canalul TVR Cultural a difuzat, serile trecute, o înregistrare a piesei „Mincinosul”, de Carlo Goldoni, realizată la începutul anilor ’90. Printre interpreti: Stefan Bănică – senior, Marian Râlea si … Radu Duda! Bucălat, ondulat, cu gesturi de „fetită”. Tare multe si grele păcate o mai fi avut, la viata ei, grăsana Margareta, de a fost silită să se mărite (însoare) cu un gunoi ca acest tigan poponar din Iasi, care e si nebun pe deasupra, pretinzînd că se trage din … Stefan cel Mare (?!). * Presa din România (nu-i putem zice „presa română”, fiindcă ea nu mai e, de mult, asa ceva !) îsi dă arama pe fată în momentele-cheie. Acum, desi pe site-ul BEC a apărut informatia că aproape 2.100.000 de voturi au fost declarate NULE, nici un ziar si nici un post de Televiziune nu suflă o vorbă. Toti „ziaristii” merg pe burtă, fiindcă banii le vin de la Mafia politică. Ce rusine, băi, acestia! Voi vă faceti de... * LA ÎNCHIDEREA EDITIEI. Luni seară, după un meci de mare luptă, Nationala de Fotbal a României a cîstigat 1 punct de aur în fata multiplei campioane

mondiale Franta (scor 0-0). Nu întelegem, totusi, de ce francezii se încăpătînează să păstreze ca simbol cocosul galic cînd, avînd în vedere componenta afro-arăbească a nationalei respective, ar trebui să-si pună în piept o cioară. Asta, ca răspuns al revistei noastre la avalansa de porcării pe care au revărsat-o acesti francezi împotriva Poporului Român. Se aude, domnule ambasador nerusinat Henri Paul?

Alcibiade 12.06.2008